

XXV Aplec Excursionista Països catalans, Prades (Baix Camp)

Els Aplecs Excursionistes dels Països Catalans arriben amb aquesta edició a la Vint-i-cinquena trobada conjunta d'excursionistes d'arreu de les terres de parla catalana, i potser l'aspecte més destacable de l'esdeveniment és precisament la seva absoluta normalitat. Aquest fet tan poc transcendent, comença a ser ja habitual a cada tardor, el retrobament amb els amics del País Valencià, de la Catalunya Nord, de les Illes o del Principat per descobrir tots junts el paisatge de la nostra terra, tan i fa a quin lloc sigui.

Però això no ha estat sempre així, ja que rellegint la crònica que va fer-ne Modest Montlleó a la revista Muntanya parlant del primer Aplec Excursionista dels Països Catalans que tingué lloc al Tossal del Tres Reis (Fredes) el 15 de maig de 1977, ens diu "L'últim aplec va tenir lloc al Monestir de Santes Creus, l'any 1936. En cloure aquella crida, no es podia preveure que la propera trobada tindria lloc a la Tinença de Benifassà quaranta anys després". A la cloenda d'aquell primer Aplec després de tants anys de silenci, ja es va formular la proposta de quines entitats serien els organitzadors dels propers aplecs i aquells excursionistes de l'any 1977 varen retornar a casa joiosos d'haver assistit a aquella trobada de retrobament i, a més, convençuts que els anys vinents serien encara més profitosos, com afortunadament així ha estat.

Per això podem dir que aquest 25è Aplec és també l'Aplec de la normalitat, i de la continuïtat, tot esperant encarar el futur amb la mateixa il·lusió i optimisme amb què hem viscut aquests dies de germanor a la vila de Prades.

Els actes varen començar el divendres 12 d'octubre amb l'arribada dels assistents i la seva inscripció al càmping de Prades ja que l'entitat organitzadora, el Centre de Lectura de Reus, els mateixos organitzadors de l'Aplec de 1977, havien previst celebrar els actes en aquesta vila del Baix Camp.

Prades és situat al centre de les muntanyes del mateix nom, el seu terme és força esquerp, amb una altitud d'entre 900 i 1.000 metres. La vila de Prades és al centre d'un altiplà i ben comunicada amb els pobles de la rodalia, també és coneguda com la "vila vermella", perquè els edificis són de pedra vermella triàsica, la dita pedra esmoladora. Té una plaça porxada de gran bellesa amb una font esfèrica de línia renaixentista, també destaca l'Església parroquial de Santa Maria de transició del romànic al gòtic i una creu de terme possiblement del segle XIII.

Les excursions del divendres degut a què la gent anava arribant i s'havia d'instal·lar s'iniciaren a partir de les 11 h. del matí. Nosaltres optarem per la pujada al Pla de la Guàrdia, un altiplà enlairat amb

unes vistes magnífiques de la serra del Montsant i de la vila de Prades. L'altra excursió anava a l'ermita de la Mare de Déu de l'Abellera.

Com que no és massa allunyada de Prades hi anàrem a la tarda pel nostre compte. El més destacable és la seva situació en una cinglera aprofitant la protecció d'una balma. Segons la tradició la imatge fou trobada per un pastor entre les branques d'una alzina voltada de ruscs.

L'edifici actual data de 1.570 i és un centre de devoció popular.

Al vespre hi hagué l'actuació del Grup de música tradicional "Quico el Cèlio, el noi i el mut de Ferreries" grup de Tortosa que mitjançant la recreació d'uns personatges han volgut recuperar velles cançons de la música popular de casa nostra.

L'endemà dissabte hi havia el plat fort de les excursions, consistent en la travessa del Montsant, sortint de les Crestes de Llena i baixant pels pendents cap al riu Montsant que envolta la muntanya pel nord i ponent, de seguida ens endinsàrem pels engorjats congosts de Fraguerau, esmorzant a l'ermita de Sant Bartomeu i seguint per indrets plens de llegenda i formes capritxoses, Tres Juradets, la Cornereda, els Pins Carrassers o el Pi de la Carbasseta, vell, ferreny i fornit amb la capçada

Tossal de la Baltasana (Serra de Prades). Foto Josep Castells